

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΝΤΙΝΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

Μελβούρνη

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Τι είναι ο σκορπιός μπροστά στα ασφυκτικά
δίκτυα της απέραντης θλίψης μαρασμού;

Ο κόσμος γύρω μας καταστρέφεται...

Η νύχτα θέλει απεγνωσμένα να εξαγνίσει
τη μολυσμένη Φύση, με την αυγινή της δροσιά.

Είναι τα δάκρυα της Μάνας Γης που θρηνεί.
Σπαράζουν τα σωθικά της από τη μόλυνση...

Τι να την κάνουν την τροφή τα ψόφια ψάρια;

Και οι ελιές δεν ανθίζουν πια την Ειρήνη,
στα φύλλα τους κυοφορείται
το μικρόβιο της ρύπανσης
από τα απάνθρωπα όπλα του πολέμου.

Η ατμόσφαιρα δολοφονήθηκε. Πεθαίνει σταδιακά,
από την άπληστη πλεονεξία του ανθρώπου...

Το διάστημα μάς καίει με τις δηλητηριώδεις
ακτίνες ενός ρυπαρού, ανθρωποκτόνου Ήλιου...

Η άνοιξη έρχεται εκφυλισμένη. Σέρνεται σα γριά.
Οι μέλισσες ψόφησαν, όπως τα ψάρια στο γιαλό.

Τα τζίτζικια πέθαναν στον μολυσμένο καύσωνα.
Δεν θα τα ξανακούσουμε να υμνούν το καλοκαίρι.

Οι κερασιές δεν θα θρέψουν άλλο γλυκούς
καρπούς
χωρίς την επικοινωνία. Η γονιμοποίηση
κατασκευάζεται
τεχνητά σε θαλάμους αερίων.
Η κλωνοποίηση της ζωής
δεν χρειάζεται οικογενειακά δέντρα
και προγονικούς κλώνους...

Ο Πολιτισμός προχωρεί!
Οι σύριγγες σκουριάζουν στους δρόμους
μέσα στα διάχυτα σκουπίδια
και τα πολιτιστικά μας απόβλητα.

Πάνω τους το ξεραμένο αίμα αμαυρώνει έκδηλα
την εκούσια εμποροποίηση του λευκού
θανάτου...

Μόνο μια τρισάθλια κάμπια σέρνεται ασθματικά,
προκαλώντας την εξολόθρευση
του ανθρώπινου γένους,
πριν γίνει πεταλούδα και πετάξει
στα βάθη της απεραντοσύνης.

Πόσα θανατηφόρα φονικά είδαν τα μάτια μας;
Χωρίς να αποκαλύψουμε ποτέ τους δράστες...
των πολλαπλών ανακαλύψεων του εικοστού
Αιώνα,
που σταδιακά αφανίζουν τη Ζωή από τον
Πλανήτη μας;

Ο Ευδαιμονισμός μας στάθηκε
Ο μεγαλύτερος εχθρός της ευτυχίας μας.
Εμείς μόνοι μας καταρρακώσαμε την όμορφη
τούτη κι αγνή,, Παραδεισένια Γη μας!

ΝΤΙΝΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

Μελβούρνη